

XXXIV. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Νεάρχος ταῦτα ἐκόσμεε, τῆς χώρας ὁ ὑπαρχος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχοι Ἀλέξανδρος τὰ ἀμφὶ τὸν σόλον τοῦτον, μέγα δὴ τι ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀγαθὸν ἂν ἔγνω πείσεσθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεῖλειε τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίην, καὶ τοῦ Νεάρχου, ὅτι οὐ πολλῷ ὕστερον ἀφίξεται ἐς ὄψιν τὴν βασιλέως. Οὕτω δὴ τὴν βραχυτάτην ἐλάσας, ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι Νεάρχος οὗτος προσάγει ἀπὸ τῶν νεῶν. Τότε μὲν δὴ καίπερ ἀπισέων τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος, ἐχάρη γε κατὰ τὸ εἶκος τῇ ἀγγελίῃ. Ὡς δὲ ἡμέρη τε ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγένετο, καὶ ζυντιθέντι αὐτῷ τῆς ἀγγελίης τὸν χρόνον, οὐκέτι πιστὰ τὰ ἐξηγηγεμένα ἐφαίνοντο· πεμπό-

XXXIV. Interea dum haec a Nearchō parantur, praefes regionis, quum audisset Alexandrum vehementer de classe hac sollicitum esse, magnum aliquod munus se ab Alexandro accepturum arbitratus, si primus nuntiaret exercitum salvum esse, et Nearchum propediem in conspectum regis venturum: compendio viae inito, renuntiat Alexandro, Nearchum a navibus venire. Alexander tametsi fidem ejus verbis non haberet, magnam tamen, ut par est, ex eo nuncio laetitiam cepit. Quum vero alius ex alio dies traheretur, et tempus, ex quo nuncium allatum fuerat, conferenti non jam amplius credibilia viderentur nunciata; quumque alii atque alii, qui

NOTAE CRITICAE AD CAP. XXXIV.

1. ἂν ἔγνω — ex MS. Bodl. pro ἀνέγνω.
2. τὴν βραχυτάτην — ex Optimo et duobus aliis pro vulgato τὴν βραχύτητα. Mox vulgo legebatur ἀλλὰ ἐχάρη γε, sed primam vocem Optimo duce abjeci.
3. ἐφαίνοντο, ex Optimo. Exempla quaedam ejus generis loquendi ex Arriano addo: τὰ ἔργα ἐγένοντο, II, 18, 2. τὰ σώματα ἐδέχοντο, II, 20, 12. ταῦτα ἐξήρκεσαν VI, 28, 3. Vulgatum erat ἐφαίνετο.